

Η μετάφραση αυτής της σελίδας είναι προϊόν αυτόματης μετάφρασης [Σύνδεσμος]. Οι αυτόματες μεταφράσεις μπορεί να περιέχουν σφάλματα που δυνητικά μειώνουν τη σαφήνεια και την ακρίβεια· ο Διαμεσολαβητής δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν αποκλίσεις. Για πιο αξιόπιστες πληροφορίες και μεγαλύτερη νομική ασφάλεια, ανατρέξτε στην πρωτότυπη έκδοση που αγγλικά περιέχεται στον ανωτέρω σύνδεσμο. Για περισσότερες πληροφορίες συμβουλευτείτε τη [γλωσσική και μεταφραστική πολιτική \[Σύνδεσμος\]](#) μας.

Απόφαση στην υπόθεση 255/2009/JF - Προβλήματα σχετικά με την επιστροφή των εξόδων μιας ΜΚΟ για δραστηριότητα στο πλαίσιο του προγράμματος Youth

Απόφαση

Υπόθεση 255/2009/JF - Εκκίνηση έρευνας στις 19/03/2009 - Απόφαση στις 19/05/2010

Η ενδιαφερόμενη, μια ΜΚΟ με έδρα τη Δανία, διοργάνωσε σεμινάριο δύο εβδομάδων για νέους με θέμα την ένταξη των μειονοτήτων και τη διεύρυνση της ΕΕ. Το σεμινάριο χρηματοδοτήθηκε από το *Πρόγραμμα Youth* της Επιτροπής. Στο τέλος του σεμιναρίου, ο Εκτελεστικός Οργανισμός Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού (EACEA), ο οποίος διαχειριζόταν τις επιχορηγήσεις των προγραμμάτων *Leonardo*, *Socrates*, και *Youth*, ζήτησε από την ενδιαφερόμενη να επιστρέψει συνολικό ποσό 2 364 ευρώ από τα έξοδα του σεμιναρίου. Η ενδιαφερόμενη διαφώνησε με το ανωτέρω αίτημα επιστροφής και απευθύνθηκε στον Διαμεσολαβητή για βοήθεια.

Ο Διαμεσολαβητής, αφού εξέτασε διεξοδικά την αναφορά, αποφάσισε να κινήσει έρευνα. Ο EACEA επανεξέτασε τους φακέλους του και διαπίστωσε ότι οι δαπάνες σχετικά με τους συμβούλους που συνόδευαν τους νεαρούς συμμετέχοντες, οι οποίες είχαν κριθεί αρχικά μη επιλέξιμες, ήταν στην πραγματικότητα επιλέξιμες δυνάμει των ισχυόντων κανόνων. Κατά συνέπεια, ο EACEA ακύρωσε το αίτημα επιστροφής των 2 364 ευρώ και θεώρησε το ζήτημα λήξαν.

Ωστόσο, η έρευνα του Διαμεσολαβητή αποκάλυψε επίσης ότι η ενδιαφερόμενη διέπραξε προφανές σφάλμα κατά την συμπλήρωση του εντύπου της αίτησης επιχορήγησης για το πρόγραμμα *Youth*. Εισήγαγε λάθος ποσά σχετικά με τις δαπάνες ταξιδιού των συμμετεχόντων. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να μην καταβληθεί στην ενδιαφερόμενη το σωστό ποσό για τις εν λόγω δαπάνες. Δεδομένου ότι, στην κατάλληλη στιγμή, ο EACEA επισήμανε δεόντως το εν λόγω σφάλμα, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι θα ήταν άδικο και δυσανάλογο να μην επιστραφούν στην ενδιαφερόμενη οι πραγματικές δαπάνες που προέκυψαν κάτω από αυτές τις συνθήκες. Ως εκ τούτου, πρότεινε φιλικό διακανονισμό, σύμφωνα με τον οποίο ο EACEA θα κατέβαλλε στην

ενδιαφερόμενη τις πραγματικές δαπάνες ταξιδιού όσων συμμετείχαν στο σεμινάριο.

Ο ΕΑCΕΑ αποδέχθηκε την ανωτέρω πρόταση και κατέβαλε στην ενδιαφερόμενη συνολικά 2 722.03 ευρώ. Ο Διαμεσολαβητής επιδοκίμασε την πρωτοβουλία του ΕΑCΕΑ και περάτωσε την υπόθεση.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

1. Τον Νοέμβριο του 2002, η δανική ΜΚΟ *Association for Community Colleges* («ο καταγγέλλων») [1] υπέβαλε αίτηση για επιχορήγηση προγράμματος για τη νεολαία από το Γραφείο Τεχνικής Βοήθειας (ΤΑΟ) για το ΣΩΚΡΑΤΗΣ, το Leonardo και τη Νεολαία (στο εξής: Επιτροπή) [2]. Οι ισχύοντες κανόνες χρηματοδότησης του προγράμματος για τη νεολαία σχετικά με τα έξοδα ταξιδιού προϋποθέτουν ότι η Κοινότητα θα χρηματοδοτεί το 70 % των εξόδων αυτών.
2. Στο σχέδιο του καταγγέλλοντος, με τίτλο *Transylvania Community College 2003*, συμμετείχαν πάνω από 50 νέοι και εργαζόμενοι στον τομέα της νεολαίας από 11 ευρωπαϊκές χώρες, οι οποίοι συμμετείχαν σε συζητήσεις διάρκειας δύο εβδομάδων σχετικά με την ενσωμάτωση των μειονοτήτων της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης και την πολιτική διεύρυνσης της ΕΕ. Οι συνολικές δαπάνες για τα έξοδα ταξιδιού του έργου ανήλθαν σε 13 750 EUR. Σύμφωνα με την επιχορήγηση του προγράμματος για τη νεολαία, η Επιτροπή θα καλύψει το 70 % των εν λόγω δαπανών, ποσό που αντιστοιχεί σε 9 500 EUR. Ωστόσο, κατά τη συμπλήρωση της αίτησής του, ο καταγγέλλων ανέφερε εσφαλμένα το τελευταίο αυτό ποσό ως τις συνολικές δαπάνες ταξιδιού του έργου. Κατά συνέπεια, η κοινοτική χρηματοδότηση ύψους 70 % εφαρμόστηκε στο τελευταίο αυτό ποσό και η Επιτροπή θα κάλυπτε μόνο 6 650 EUR από τα σχετικά έξοδα ταξιδιού.
3. Τον Ιούλιο του 2003, μετά την έγκριση του σχεδίου, η Επιτροπή απέστειλε στον καταγγέλλοντα χρηματοδοτική συμφωνία για επιχορήγηση προγράμματος για τη νεολαία ύψους 24 350 EUR (στο εξής: σύμβαση). Η σύμβαση ανέφερε 9 500 EUR ως συνολικές δαπάνες για τα έξοδα ταξιδιού.
4. Στις 9 Ιουλίου 2003, ο καταγγέλλων υπέγραψε τη σύμβαση και την απέστειλε στην Επιτροπή. Ωστόσο, στην επιστολή που συνοδεύει τη σύμβαση, ο καταγγέλλων επέστησε την προσοχή της Επιτροπής στο γεγονός ότι «[είχε] ζητήσει ποσό 9,500 EUR για την κάλυψη του 70 % των εξόδων ταξιδιού (το συνολικό κόστος θα είναι 13,750 EUR). Ωστόσο, ο προτεινόμενος προϋπολογισμός [της Επιτροπής] μείωσε το ποσό για μία ακόμη φορά ($0,70 \times 9\,500\text{ EUR} = 6\,650\text{ EUR}$). "Με βάση τα ανωτέρω, ο καταγγέλλων ζήτησε από την Επιτροπή να επανεξετάσει τα εν λόγω ποσά.
5. Στις 21 Ιουλίου 2003, η Επιτροπή υπέγραψε και ενέκρινε τη σύμβαση.
6. Μεταξύ 3 και 16 Αυγούστου 2003, ο καταγγέλλων υλοποίησε το έργο. Κατά την περίοδο αυτή, στις 7 Αυγούστου 2003, η Επιτροπή της κατέβαλε την πρώτη δόση των 19 480 EUR.

7. Στις αρχές του 2004, ο καταγγέλλων υπέβαλε την τελική του έκθεση σχετικά με το έργο, στην οποία προσδιόρισε τα έξοδα ταξιδιού ύψους 13 817 EUR.

8. Στις 6 Ιουλίου 2004, ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή στην Επιτροπή εκφράζοντας τις ανησυχίες της σχετικά με πιθανή παρανόηση όσον αφορά τα έξοδα ταξιδιού. Η Επιτροπή κατέβαλε στον καταγγέλλοντα 6 650 EUR από τα έξοδα ταξιδιού του έργου. Ωστόσο, κατά την υπογραφή της σύμβασης, ο καταγγέλλων είχε ενημερώσει την Επιτροπή ότι το 70 % των συνολικών εξόδων ταξιδιού αντιστοιχούσε σε 9 500 EUR. Επομένως, ήταν προφανές ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα κατά την έγκριση προϋπολογισμού 9 500 EUR που αντιστοιχούσε στο 100 % των εξόδων ταξιδιού. Μολονότι διαπίστωσε αυτό το λάθος πριν από την υπογραφή της σύμβασης, ο καταγγέλλων δεν άρχισε συζητήσεις με την Επιτροπή σχετικά με το θέμα αυτό και υπέγραψε τη σύμβαση, διότι, την εποχή εκείνη, το έργο επρόκειτο να ξεκινήσει. Ο καταγγέλλων βρισκόταν υπό πίεση χρόνου και δεν είχε άλλη επιλογή από το να υπογράψει τη σύμβαση ως είχε. Επιπλέον, στις 23 Ιουλίου 2003, η Επιτροπή προσδιόρισε το ανωτέρω πρόβλημα ως απλή « τεχνικότητα ». Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, ο καταγγέλλων ζήτησε από την Επιτροπή να διορθώσει το σφάλμα αυτό και να της καταβάλει τα 2 850 EUR των υπόλοιπων εξόδων ταξιδιού με την τελική δόση.

9. Στις 15 Ιουλίου 2004, η Επιτροπή κατέβαλε το πλήρες υπόλοιπο της επιχορήγησης στον καταγγέλλοντα και, στις 27 Ιουλίου 2004, ολοκλήρωσε το έργο.

10. Στις 28 Ιουλίου 2004, η Επιτροπή απάντησε στην ανακοίνωση του καταγγέλλοντος της 6ης Ιουλίου 2004. Ανέφερε ότι: *1) " το έντυπο αίτησης που υπέβαλε [ο καταγγέλλων] ήταν σαφώς εσφαλμένο. Οι λεπτομέρειες των εξόδων ταξιδιού αποδείχθηκαν σαφώς... ότι ανέρχονται συνολικά σε 9 500 EUR. Σύμφωνα με τους κανόνες χρηματοδότησης της δράσης, η Επιτροπή μπορεί να λάβει υπόψη μόνο το 70 % του ποσού αυτού για χρηματοδότηση, δηλαδή 6 550 EUR .»* ως εκ τούτου, ενέκρινε τα έξοδα ταξιδιού ύψους 6 650 EUR. Η επιστολή του καταγγέλλοντος της 9ης Ιουλίου 2003 θεωρήθηκε ως αίτημα για « συμπληρωματική χρηματοδότηση ». Η Επιτροπή θα μπορούσε, σε εξαιρετικές περιπτώσεις και πριν από το 2003, να τροποποιήσει τις αποφάσεις ανάθεσης. Εκείνη την εποχή ήταν πρόθυμη να βοηθήσει τον καταγγέλλοντα στην εξεύρεση ευνοϊκής λύσης για την κατάσταση. Ωστόσο, το 2003, τέθηκε σε ισχύ ένας νέος δημοσιονομικός κανονισμός (NFR) ο οποίος περιέχει λεπτομερείς απαιτήσεις για τη διαχείριση των κοινοτικών προγραμμάτων. Ως εκ τούτου, δεν ήταν πλέον δυνατή η χορήγηση συμπληρωματικής χρηματοδότησης, ανεξάρτητα από τυχόν έγκυρες αιτιολογήσεις. Η Επιτροπή ζήτησε ακόμη παρέκκλιση από τον κανόνα αυτό και προσπάθησε να διαθέσει τη συμπληρωματική χρηματοδότηση. Ωστόσο, το 2004, κατέστη απολύτως σαφές ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές του καταγγέλλοντος, ο NFR δεν θα επέτρεπε την πραγματοποίηση τροποποιήσεων στην επιχορήγηση. Ο καταγγέλλων είχε την αποκλειστική ευθύνη για την αίτησή του και θα έπρεπε να είχε λάβει μεγάλη προσοχή κατά τη συμπλήρωση του εντύπου προκειμένου να αποφευχθούν λάθη. Η Επιτροπή i) εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι το αίτημα του καταγγέλλοντος για « συμπληρωματική χρηματοδότηση » ύψους 2 850 EUR δεν μπόρεσε να εγκριθεί· και ii) επιβεβαίωσε ότι είχε ήδη μεταβιβάσει την τελική δόση των 4 870 EUR στον καταγγέλλοντα.

11. Στις 7 Σεπτεμβρίου 2004, η καταγγέλλουσα απέστειλε απάντηση με την οποία αποδέχθηκε την ύπαρξη σφαλμάτων στο έντυπο της αίτησης. Επισήμανε, ωστόσο, ότι η Επιτροπή, μολονότι είχε τη δυνατότητα να διορθώσει το μέρος που αφορούσε τα έξοδα ταξιδιού στο δικόγραφο της προσφυγής, δεν το έπραξε. Επιπλέον, αν και ήταν αλήθεια ότι, σε μια συγκεκριμένη σελίδα της αίτησης, ο καταγγέλλων πράγματι εισήγαγε εσφαλμένο υπολογισμό, « το ποσό ήταν σωστό στη σελίδα 10 ($70\% = 9.500$) και σωστό στον συνημμένο προϋπολογισμό. » Ο καταγγέλλων είχε συζητήσει περαιτέρω το ζήτημα των εξόδων ταξιδιού με την Επιτροπή και η τελευταία « το θεώρησε λάθος του ΓΤΟ ». Δεδομένου ότι η Επιτροπή είχε αναλάβει την ευθύνη, ο καταγγέλλων ικανοποιήθηκε και υπέγραψε τη σύμβαση. Η αναμονή μιας νέας σύμβασης θα της προκαλούσε σοβαρά οικονομικά προβλήματα. Ο καταγγέλλων έλαβε τη σύμβαση μόλις τρεις εβδομάδες πριν από την έναρξη του έργου και η Επιτροπή ήταν αυτή που πρότεινε την « τεχνική » λύση που επέτρεψε στον καταγγέλλοντα να υποβάλει αίτηση για τη « συμπληρωματική χρηματοδότηση ». Με βάση τα ανωτέρω, η καταγγέλλουσα επανέλαβε το αίτημά της να της καταβάλει η Επιτροπή τα υπόλοιπα 2 850 EUR των εξόδων ταξιδιού.

12. Την 1η Ιανουαρίου 2006, ο Εκτελεστικός Οργανισμός Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού (EACEA) ανέλαβε από το ΤΑΟ την παρακολούθηση και τη διαχείριση των σχεδίων για τη νεολαία.

13. Στις 3 Νοεμβρίου 2006, κατόπιν αιτήματος του EACEA, η εταιρεία *Moore Stephens LLP* (στο εξής: ελεγκτής) διενήργησε έλεγχο των αποτελεσμάτων του έργου.

14. Ο ελεγκτής συνέταξε τρεις εκδόσεις της έκθεσής του, i) την πρώτη, στις 18 Δεκεμβρίου 2006· ii) τη δεύτερη, στις 19 Δεκεμβρίου 2007· και iii) τρίτο και τελικό, στις 2 Ιουνίου 2008. Στην τελευταία αυτή έκθεση, ο ελεγκτής συνέστησε στην Επιτροπή να ανακτήσει 2 364 EUR από τον καταγγέλλοντα για στοιχεία άλλα από τα έξοδα ταξιδιού.

15. Στις 18 Ιουλίου 2008, ο EACEA απέστειλε στον καταγγέλλοντα οικονομικό σημείωμα με τίτλο « *τελική οικονομική κατάσταση της επιχορήγησης ΝΕΟΛΑΙΑ μετά από έλεγχο* », με το οποίο του ζήτησε να επιστρέψει 2 364 EUR (στο εξής: απόφαση). Η απόφαση προέβλεπε ότι:

« η οικονομική κατάσταση του έργου [του καταγγέλλοντος] όσον αφορά τις διαπιστώσεις δημοσιονομικού ελέγχου αριθ. 1 (εσφαλμένος υπολογισμός των δαπανών δραστηριότητας), αριθ. 2 (ταξιδιωτικές δαπάνες που δηλώθηκαν στην τελική έκθεση υπερέβησαν το ποσό στα λογιστικά βιβλία) και αριθ. 3 (υπερβίαση του προϋπολογισμού για τα έξοδα ταξιδιού) έχει ως εξής:

Προτεινόμενη επιχορήγηση για την περίοδο επιλεξιμότητας: 27 325,00 EUR

Τελική επιχορήγηση που συμφωνήθηκε μετά την αξιολόγηση του ελέγχου: 21 986,00 EUR

Προχρηματοδότηση και υπόλοιπο που έχει ήδη καταβληθεί: 24 350,00 EUR

Για την επιστροφή στον εκτελεστικό οργανισμό: 2 364,00 EUR» .

Στη συνέχεια, ο EACEA επισήμανε ότι, εάν ο καταγγέλλων δεν αντιδράσει εντός 60 ημερών, ο EACEA θα του αποστείλει χρεωστικό σημείωμα στο οποίο θα καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις επιστροφής. Η μη καταβολή του ανωτέρω ποσού εντός των προθεσμιών που τάσσει ο EACEA θα είχε ως αποτέλεσμα την καταβολή τόκων για την αναβολή της πληρωμής.

16. Στις 4 Νοεμβρίου 2008, ο EACEA απέστειλε το χρεωστικό σημείωμα στον καταγγέλλοντα και, στις 20 Ιανουαρίου 2009, του απέστειλε υπενθύμιση πληρωμής συνολικού ποσού 2 384,17 EUR.

17. Στις 28 Ιανουαρίου 2009, ο καταγγέλλων απευθύνθηκε στον Διαμεσολαβητή.

ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΪΜΕΝΟ ΤΗΣ ΈΡΕΥΝΑΣ

18. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η αίτηση επιστροφής εξόδων του EACEA που αναφέρεται στην απόφασή του ήταν άδικη, δεδομένου ότι δεν έλαβε υπόψη τα έξοδα ταξιδιού του έργου που εξακολουθούσαν να οφείλονται σε αυτόν.

19. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι ο EACEA θα έπρεπε i) να του καταβάλει τα πραγματικά έξοδα ταξιδιού του έργου, σύμφωνα με τη σύσταση του ελεγκτή που διατυπώθηκε στη σελίδα 17 της έκθεσής του της 18ης Δεκεμβρίου 2006· και ii) να εξηγήσει λεπτομερώς τους υπολογισμούς και τα συμπεράσματα που παρατίθενται στην απόφασή της.

Η ΈΡΕΥΝΑ

20. Στις 19 Μαρτίου 2009, ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε την καταγγελία στον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

21. Στις 8 Ιουλίου 2009, ο Διαμεσολαβητής έλαβε τη γνώμη της Επιτροπής στα γαλλικά και, στις 15 Ιουλίου 2009, τη μετάφρασή της στην αγγλική γλώσσα, την οποία διαβίβασε στον καταγγέλλοντα με πρόσκληση να υποβάλει παρατηρήσεις.

22. Εν τω μεταξύ, στις 19 Απριλίου και στις 27 Ιουνίου 2009, ο καταγγέλλων παρέσχε στον Διαμεσολαβητή περαιτέρω πληροφορίες. Στις 4 Αυγούστου 2009, υπέβαλε στον Διαμεσολαβητή τις παρατηρήσεις της επί της γνώμης της Επιτροπής.

23. Μετά από προσεκτική εξέταση της γνώμης και των παρατηρήσεων, ο Διαμεσολαβητής δεν πείστηκε ότι η Επιτροπή είχε απαντήσει επαρκώς στην καταγγελία. Ως εκ τούτου, προέβη σε προσωρινή διαπίστωση κακοδιοίκησης και, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 5 του καταστατικού του, πρότεινε μια φιλική λύση στην Επιτροπή.

24. Την 1η Μαρτίου 2010, ο Διαμεσολαβητής έλαβε την απάντηση της Επιτροπής, την οποία διαβίβασε στον καταγγέλλοντα για τις παρατηρήσεις του. Δεν ελήφθησαν παρατηρήσεις από τον καταγγέλλοντα.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΉΤΡΙΑΣ

Α. Επί του ισχυρισμού περί καταχρηστικότητας και των σχετικών αξιώσεων

Επιχειρήματα που υποβλήθηκαν στη Διαμεσολαβήτρια

25. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η αίτηση επιστροφής εξόδων του ΕΑCΕΑ που αναφέρεται στην απόφασή του ήταν άδικη, δεδομένου ότι δεν έλαβε υπόψη τα έξοδα ταξιδιού του έργου που εξακολουθούσαν να οφείλονται σε αυτόν.

26. Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι:

α) Ο ΕΑCΕΑ δεν ακολούθησε τη σύσταση του ελεγκτή που αναφέρεται αμέσως κατωτέρω, σχετικά με τα έξοδα ταξιδιού, η οποία διατυπώθηκε στη σελίδα 17 της έκθεσής του της 18ης Δεκεμβρίου 2006:

« θα πρέπει να επιστραφούν άλλα 2,723 EUR (η διαφορά μεταξύ του αιτούμενου ποσού των 9,500 EUR και των πραγματικών δαπανών ύψους 9.373) EUR [sic]» και

β) η Επιτροπή συμφώνησε αρχικά να καταβάλει το ποσό των 9 500 EUR και στη συνέχεια άλλαξε γνώμη, υποστηρίζοντας ότι η ΝFR δεν της επέτρεψε να το πράξει.

27. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι ο ΕΑCΕΑ θα έπρεπε i) να του καταβάλει τα πραγματικά έξοδα ταξιδιού του έργου, σύμφωνα με τη σύσταση του ελεγκτή που διατυπώθηκε στη σελίδα 17 της έκθεσής του της 18ης Δεκεμβρίου 2006· και ii) να εξηγήσει λεπτομερώς τους υπολογισμούς και τα συμπεράσματα που παρατίθενται στην απόφασή της.

28. Στη γνωμοδότησή της, η Επιτροπή επιβεβαίωσε την άποψή της ότι η καταγγέλλουσα υπέπεσε σε σφάλμα συμπληρώνοντας εσφαλμένα το σχετικό με την κοινοτική χρηματοδότηση ποσό στο τμήμα του εντύπου της αίτησης σχετικά με τα εκτιμώμενα έξοδα ταξιδιού. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν μπορούσε να προβλέψει χρηματοδότηση υψηλότερη από εκείνη που δηλώθηκε και εγκρίθηκε από τον καταγγέλλοντα μέσω της δικής της υπογραφής.

29. Τόσο η Επιτροπή όσο και ο ΕΑCΕΑ απέρριψαν την αίτηση του καταγγέλλοντος για συμπληρωματική χρηματοδότηση σύμφωνα με τους όρους του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [3] και των συμβατικών διατάξεων που ενέκρινε ο καταγγέλλων.

30. Ο ΕΑCΕΑ δεν γνώριζε την έκθεση του ελεγκτή της 18ης Δεκεμβρίου 2006, η οποία ήταν «

ανεπίσημο έγγραφο ». Έλαβε μόνο την έκθεση της 19ης Δεκεμβρίου 2007 και την τελική έκθεση της 2ας Ιουνίου 2008. Ο ελεγκτής διαπίστωσε ότι έξι συμμετέχοντες στο έργο του καταγγέλλοντος ήταν μεγαλύτεροι από την ηλικία που επέτρεπε το πρόγραμμα, δηλαδή μεταξύ 15 και 25 ετών. Κατά συνέπεια, απέρριψε τις δαπάνες που συνδέονται με τις δραστηριότητες των έξι αυτών συμμετεχόντων.

31. Μετά την καταγγελία, ο EACEA ζήτησε από τον ελεγκτή περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με την ανωτέρω απόρριψη. Ο ελεγκτής επανεξέτασε τον φάκελο και διαπίστωσε ότι οι έξι εν λόγω συμμετέχοντες ήταν παρατηρητές που συνόδευαν την ομάδα των νέων συμμετεχόντων στο σχέδιο. Διασφάλισαν την αποτελεσματικότητα της μαθησιακής διαδικασίας και την προστασία και ασφάλεια των συμμετεχόντων. Επομένως, η απαίτηση σχετικά με την ηλικία δεν ίσχυε γι' αυτούς και, ως εκ τούτου, οι δαπάνες τους ήταν επιλέξιμες. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θα ακυρώσει την εντολή ανάκτησης και, δεδομένου ότι είχε ήδη χορηγήσει στον καταγγέλλοντα το μέγιστο ποσό που προβλέπεται στη σύμβαση, περατώνει το έργο επ' αόριστον.

Η προκαταρκτική αξιολόγηση της Διαμεσολαβήτριας που οδηγεί σε πρόταση φιλικής λύσης

32. Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα τόνισε ότι, έως ότου λάβει αντίγραφο της γνώμης της Επιτροπής προς τον Διαμεσολαβητή, δεν είχε δει ποτέ την τελική έκθεση του ελεγκτή της 2ας Ιουνίου 2008. Αφού έλαβε γνώση της γνώμης, ο καταγγέλλων πείστηκε ότι η Επιτροπή είχε εξηγήσει τελικά τους λόγους για τους οποίους έκρινε ορισμένες από τις δαπάνες του έργου μη επιλέξιμες και απηύθυνε στον καταγγέλλοντα απόφαση με αίτηση επιστροφής.

33. Στο πλαίσιο αυτό, ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι η εν λόγω ανάκτηση δεν αφορούσε ποσά σχετικά με τα έξοδα ταξιδιού, τα οποία αποτέλεσαν το αντικείμενο της παρούσας καταγγελίας, αλλά μάλλον « *δαπάνες δραστηριοτήτων* » ορισμένων από τους συμμετέχοντες στο έργο του καταγγέλλοντος.

34. Η Διαμεσολαβήτρια εξέφρασε την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι η Επιτροπή έλαβε μέτρα για να αποσαφηνίσει τους υπολογισμούς της απόφασής της και σημείωσε ότι τα μέτρα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα την ακύρωση της διαταγής επιστροφής. Επισήμανε, ωστόσο, ότι τα εν λόγω βήματα και το αποτέλεσμα δεν επηρέασαν τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι η Επιτροπή πρέπει να καταβάλει τα πραγματικά έξοδα ταξιδιού του έργου.

35. Ο Διαμεσολαβητής ανέλυσε επίσης λεπτομερώς τις άλλες πτυχές της τελικής έκθεσης του ελεγκτή. Στην εν λόγω έκθεση, ο ελεγκτής διαπίστωσε ότι i) οι επιλέξιμες δαπάνες ταξιδιού αντιστοιχούσαν σε 9 372,03 EUR· ii) τα προϋπολογισθέντα έξοδα ταξιδιού αντιστοιχούσαν σε 6 650 EUR· και, κατά συνέπεια, iii) υπήρχε συνολικό δημοσιονομικό έλλειμμα ύψους 2 722,03 EUR, το οποίο έπρεπε να θεωρηθεί μη επιλέξιμο στο πλαίσιο της σύμβασης. Εν προκειμένω, ωστόσο, ο ελεγκτής δέχθηκε ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να τροποποιήσει τον προϋπολογισμό ή να εγκρίνει κάποια συμπληρωματική χρηματοδότηση στον καταγγέλλοντα. Ωστόσο, άφησε την τελική απόφαση για τα έξοδα ταξιδιού στον EACEA, χρησιμοποιώντας τους ακόλουθους όρους:

« ... αν το ΓΤΟ δήλωσε ότι θα ήταν διατεθειμένο να τροποποιήσει τον προϋπολογισμό ή να

παράσχει συμπληρωματική χρηματοδότηση για να διορθώσει αυτή τη διοικητική παρανόηση (αν και προφορικά), πιστεύουμε ότι αυτό θα μπορούσε να είχε πραγματοποιηθεί. Είμαστε πρόθυμοι να δεχτούμε το ζήτημα που περιγράφεται ανωτέρω ως παρεξήγηση που μπορεί να διορθωθεί πριν από την τελική αποδοχή και επικύρωση της παρούσας έκθεσης ελέγχου. Διατηρώντας αυτό ως εύρημα, αφήνουμε την τελική απόφαση στην εκτίμηση του EACEA.

36. Στο πλαίσιο αυτό, ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι, κατά τη διάρκεια της έρευνάς του, η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε τη δήλωση του καταγγέλλοντος ότι η Επιτροπή είχε προτείνει μια « τεχνική » λύση στο πρόβλημα βάσει της οποίας ο καταγγέλλων θα υποβάλει αίτηση για περαιτέρω « συμπληρωματική χρηματοδότηση ».

37. Αργότερα, ωστόσο, με την επιστολή της 28ης Ιουλίου 2004, η Επιτροπή αρνήθηκε τη συμπληρωματική αυτή χρηματοδότηση, με το αιτιολογικό ότι εν τω μεταξύ είχε υιοθετήσει μια «σε βάθος μετατόπιση της προσέγγισης ». Μολονότι η Επιτροπή ήταν πρόθυμη να βοηθήσει, δεν μπορούσε να το πράξει, διότι το NFR την εμπόδιζε να χορηγήσει συμπληρωματικά κονδύλια στον καταγγέλλοντα [5] .

38. Ο Διαμεσολαβητής δεν αντιλήφθηκε γιατί η άποψη του ελεγκτή, η οποία διατυπώθηκε τον Ιούνιο του 2008, ότι « αυτό θα μπορούσε να είχε πραγματοποιηθεί » δεν θα μπορούσε να είναι αποφασιστικής σημασίας και επέτρεψε στην Επιτροπή να ανατρέψει την προηγούμενη θέση της, η οποία διατυπώθηκε επίσημα τον Ιούλιο του 2004.

39. Τόνισε ότι το υπό εξέταση ζήτημα ήταν ένα απλό λάθος, το οποίο χαρακτηρίστηκε ως τέτοιο από την Επιτροπή και χαρακτηρίστηκε ως « διοικητική παρανόηση » από τον ελεγκτή. Η Επιτροπή κάλυψε μόνο τα έξοδα ταξιδιού ύψους 6 650 EUR, διότι αυτό ήταν το ποσό που εσφαλμένως προστέθηκε από τον καταγγέλλοντα σε έντυπο αίτησης δεόντως υπογεγραμμένο και εγκεκριμένο, ενώ τα επιλέξιμα έξοδα ταξιδιού του καταγγέλλοντος ανέρχονταν, σύμφωνα με την τελική έκθεση του ελεγκτή, σε 9 372,03 EUR. Με άλλα λόγια, εάν ο καταγγέλλων δεν είχε διαπράξει αυτό το λάθος, η Επιτροπή θα είχε καλύψει το συνολικό ποσό των 9 372,03 EUR που αντιστοιχεί στα έξοδα ταξιδιού.

40. Ο Διαμεσολαβητής έχει επανειλημμένα τονίσει το νομικό καθήκον της Επιτροπής να προστατεύει τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας. Κατά την άποψη της Διαμεσολαβήτριας, είναι ορθό ότι η Επιτροπή καταβάλλει προσπάθειες για να διασφαλίσει ότι δεν χορηγείται καμία χρηματοδότηση χωρίς κατάλληλη αιτιολόγηση.

41. Εν προκειμένω, δεν αμφισβητήθηκε ότι τα έξοδα ταξιδιού που προσδιόρισε ο ελεγκτής στην τελική έκθεσή του αντιστοιχούσαν σε εκείνα στα οποία υποβλήθηκε ο καταγγέλλων στο πλαίσιο του σχεδίου του προγράμματος για τη νεολαία. Επιπλέον, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το λάθος του καταγγέλλοντος ήταν τόσο κατοχυρωμένο με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας που η Επιτροπή, έστω και προφορικά, συμφώνησε σε μια λύση για το σφάλμα αυτό. Η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε το γεγονός αυτό στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας και επιβεβαίωσε [6] ότι, όπως υποστήριξε ο καταγγέλλων στην επιστολή της 6ης Ιουλίου 2004, στη σελίδα 10 της αίτησης του καταγγέλλοντος, προσδιόρισε πράγματι 9 500 EUR ως « δαπάνες μεταφοράς (70 % των πραγματικών δαπανών) », δηλαδή το « [t] συνολικό ποσό που ζητήθηκε από το πρόγραμμα

ΝΕΟΛΑΙΑ» .

42. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε εύλογο, σε περιπτώσεις όπου διαπράττονται σφάλματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, το αρμόδιο θεσμικό όργανο να παρέχει, κατά την αξιολόγηση της αίτησης, στον αιτούντα τη δυνατότητα να το διορθώσει [7] . Εναλλακτικά, εάν το σφάλμα αποκαλυφθεί μόνο μετά την υπογραφή της σύμβασης, είναι εύλογο να τροποποιηθεί αναλόγως η εν λόγω σύμβαση. Μολονότι ο καταγγέλλων, ο οποίος ήταν τελικά το ασθενέστερο συμβαλλόμενο μέρος της σύμβασης, δεν επέμεινε στην εν λόγω τροποποίηση, οι αρχές του πνεύματος εξυπηρέτησης και της δικαιοσύνης απαιτούσαν από την Επιτροπή να αναλάβει σχετική πρωτοβουλία. Ωστόσο, το θεσμικό όργανο δεν το έκανε αυτό.

43. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, η μη επιστροφή των πραγματικών και επιλέξιμων δαπανών μετακίνησης του καταγγέλλοντος έργου φάνηκε στον Διαμεσολαβητή όχι μόνο άδικη, αλλά και ασύμβατη με την αρχή της αναλογικότητας, όπως προβλέπεται στον Ευρωπαϊκό Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς [8] .

44. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής προέβη στην προκαταρκτική διαπίστωση ότι η άρνηση του EACEA να καλύψει το υπόλοιπο μέρος των εξόδων ταξιδιού του καταγγέλλοντος συνιστούσε περίπτωση κακοδιοίκησης. Ως εκ τούτου, υπέβαλε αντίστοιχη πρόταση για φιλική λύση, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 5, του καταστατικού του, η οποία

«Ο EACEA θα μπορούσε να καταβάλει στον καταγγέλλοντα τα υπόλοιπα 2 722,03 EUR από τα έξοδα ταξιδιού του έργου του.»

Τα επιχειρήματα που παρουσιάστηκαν στον Διαμεσολαβητή μετά την πρόταση φιλικής λύσης

45. Ο EACEA έκρινε εύλογη την πρόταση της Διαμεσολαβητριάς για μια φιλική λύση και συμφώνησε να καταβάλει στον καταγγέλλοντα το υπόλοιπο ποσό των εξόδων ταξιδιού του έργου ύψους 2 722,03 EUR.

46. Ο καταγγέλλων επιβεβαίωσε τηλεφωνικά ότι ήταν ικανοποιημένος με το αποτέλεσμα της έρευνας.

Η αξιολόγηση του Διαμεσολαβητή μετά την πρόταση φιλικής λύσης

47. Ο Διαμεσολαβητής επικροτεί την αποδοχή από τον EACEA της πρότασης φιλικής λύσης και την προθυμία του να διευθετήσει την καταγγελία. Ως εκ τούτου, περατώνει την υπόθεση.

B. Συμπέρασμα

Βάσει της έρευνάς του σχετικά με την εν λόγω καταγγελία, ο Διαμεσολαβητής την περατώνει με το ακόλουθο συμπέρασμα:

Ο Διαμεσολαβητής επικροτεί την αποδοχή από τον EACEA της πρότασης φιλικής λύσης και την

προθυμία του να διευθετήσει την καταγγελία. Ως εκ τούτου, κλείνει την υπόθεση.

Ο καταγγέλλων, ο διευθυντής του EACEA και ο πρόεδρος της Επιτροπής θα ενημερωθούν για την απόφαση αυτή.

Π. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ

Στρασβούργο στις 19 Μαΐου 2010

[1] Ο καταγγέλλων « είναι μη κυβερνητική, μη κερδοσκοπική και μη κομματική οργάνωση που εργάζεται για την ανάπτυξη μιας ευρωπαϊκής (διακρατικής) δημόσιας σφαίρας » (www.acc.eu.org [Σύνδεσμος]).

[2] Η Διαμεσολαβήτρια σημειώνει ότι, σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής, το ΓΤΟ βοήθησε στη διοικητική διαχείριση της κεντρικής δράσης στο πλαίσιο των κοινοτικών προγραμμάτων δράσης ΣΩΚΡΑΤΗΣ, Leonardo και Νεολαίας έως τις 31 Δεκεμβρίου 2005. Ως εκ τούτου, η ΤΑΟ και η Επιτροπή θα αναφέρονται στο εξής αποκλειστικά ως «η Επιτροπή».

[3] ΕΕ 2002, L 248, σ. 1.

[4] Αναφέρεται στη σελίδα 17 του αντιγράφου της τελικής έκθεσης του ελεγκτή που υποβλήθηκε στον Διαμεσολαβητή από την Επιτροπή με τη γνώμη της.

[5] Η επιστολή της Επιτροπής της 28ης Ιουλίου 2004 περιέχει τις ακόλουθες δηλώσεις: « ... η προηγούμενη πρακτική πριν από το 2003 είχε καταστήσει δυνατές τις τροποποιήσεις των αποφάσεων χορήγησης επιδότησης όταν οι εξαιρετικές περιστάσεις το δικαιολογούν. Οι αποφάσεις αυτές ήταν στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής. Σε αυτό το πλαίσιο, το ΤΑΟ ήταν πρόθυμο να βοηθήσει στην αναζήτηση μιας ευνοϊκής λύσης στην κατάσταση... [I] η 2003 τέθηκε σε ισχύ ο νέος δημοσιονομικός κανονισμός (NFR)... Το πρόβλημα με το σχέδιό σας ήρθε τη στιγμή που η Επιτροπή υιοθέτησε μια ριζική αλλαγή προσέγγισης και εξακολουθεί να ισχύει: καμία συμπληρωματική διαπίστωση δεν εγκρίνεται, για οποιονδήποτε λόγο, μετά τη λήψη απόφασης της επιτροπής επιλογής και την επικύρωση από την Επιτροπή (σύμφωνα με τους όρους του δημοσιονομικού κανονισμού [R] — άρθρο 111 των μέτρων εφαρμογής) [...] [T] ο ΤΑΟ και οι αρμόδιες υπηρεσίες νεολαίας της Επιτροπής ζήτησαν ωστόσο παρέκκλιση από τον κανόνα αυτό, προκειμένου να καταστεί δυνατή η χορήγηση συμπληρωματικής χρηματοδότησης· στις αρχές του 2004, κατέστη απολύτως σαφές ότι ο νέος δημοσιονομικός κανονισμός δεν θα επέτρεπε την τροποποίηση της επιχορήγησης σε τέτοιου είδους περιστάσεις... ».

[6] Η Επιτροπή επισύναψε αντίγραφο της αίτησης του καταγγέλλοντος με τη γνώμη της.

[7] Βλ., κατ' αναλογία, υπόθεση T- 211/02, *Tideland Signal Ltd* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 2002, σ. II-3781, σκέψη 37: « [...] η εξουσία [ζητήσεως διευκρινίσεων] πρέπει, ιδίως σύμφωνα με την αρχή της χρηστής διοικήσεως του κοινοτικού

δικαίου, να συνοδεύεται από υποχρέωση ασκήσεως της εξουσίας αυτής σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η διευκρίνιση μιας προσφοράς είναι σαφώς εφικτή και αναγκαία [...] Μολονότι οι επιτροπές αξιολόγησης της Επιτροπής δεν υποχρεούνται να ζητούν διευκρινίσεις σε κάθε περίπτωση κατά την οποία μια προσφορά συντάσσεται με διφορούμενο τρόπο, έχουν καθήκον να επιδεικνύουν κάποια επιμέλεια κατά την εξέταση του περιεχομένου κάθε προσφοράς. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες από τους όρους μιας προσφοράς και τις περιστάσεις που γνωρίζει η Επιτροπή προκύπτει ότι η ασάφεια μπορεί να έχει μια απλή εξήγηση και μπορεί να επιλυθεί εύκολα, τότε, κατ' αρχήν, αντιβαίνει στις απαιτήσεις της χρηστής διοικήσεως η απόρριψη της προσφοράς από επιτροπή αξιολογήσεως χωρίς να ασκήσει την εξουσία της να ζητήσει διευκρινίσεις. Η απόφαση περί απορρίψεως μιας προσφοράς υπό τις περιστάσεις αυτές ενδέχεται να ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εκ μέρους του θεσμικού οργάνου κατά την άσκηση της εξουσίας αυτής. »

[8] Το άρθρο 6 του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς ορίζει ότι:

« 1. Κατά τη λήψη αποφάσεων, ο υπάλληλος εξασφαλίζει ότι τα μέτρα που λαμβάνονται είναι ανάλογα προς τον επιδιωκόμενο σκοπό. Ο υπάλληλος αποφεύγει ιδίως τον περιορισμό των δικαιωμάτων των πολιτών ή την επιβολή κατηγοριών σε αυτούς, όταν οι εν λόγω περιορισμοί ή επιβαρύνσεις δεν έχουν εύλογη σχέση με τον σκοπό της επιδιωκόμενης δράσης.

2. Κατά τη λήψη αποφάσεων, ο υπάλληλος τηρεί τη δίκαιη ισορροπία μεταξύ των συμφερόντων των ιδιωτών και του γενικού δημόσιου συμφέροντος. »